

மொழியியல் தொடக்கமும் வளர்ச்சியும் - சில சூழல்களில்

ஜோ. சம்பத் குமார்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் இலக்கியத்துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், மெரினா வளாகம், சென்னை.05

sampathkumar662@gmail.com

மனிதனை மற்ற உயிரினங்களில் இருந்து வேறுபடுத்தி அல்லது தனித்து காட்டுவதில் மொழி தனி உயர்வைப் பெறுகிறது. இவ்வினத்தின் பெரிய சொத்தாகக் கருதுவது மொழி என்பர். அதாவது, வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து வரும் இச்சூழலில் அறிவியல்களும் கலைகளும் மொழி என்ற கருவியால் பின்வரும் குடிகளுக்குப் பயன்படுகின்றன.

மொழி பற்றியான சிந்தனைகளும் உலகத்தில் உள்ள எல்லா இனத்தாரிடமும் நிலவி வருவதை அறியலாம். அத்தகைய சிந்தனைகளும் கருத்துகளும் மொழியைச் சார்ந்த அறிவை - மொழி இயலை - வளர்த்து மேம்படுத்தி வந்தன, வருகின்றன, வருவார்கள் என்ற காலச் சூழலில் சமுதாயத்தில் மொழி இயலை வளர்க்கக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலைகளை நாம் கண்டாலும், அச்சூழலில் மொழியியலின் வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவதில்லை. சில சமுதாயங்களில் மொழி இயலை வளர்ப்பதற்குரிய சூழல் இருந்து அவை மொழி இயலை மலரச் செய்வதோடு அதை வளர்க்கவும் தூண்டுதலாகப் பயன்படுகின்றன.

தங்கள் மொழியைப் பற்றிய உணர்வு, தாங்கள் என்ன மொழி பேசுகிறோம் என்கிற உணர்வுகள் மூலம் மொழியை ஆராய்கிற எண்ணத்தைத் தருகிறது. ஒரு சமுதாயத்தில் தங்கள் மொழியைப் பற்றிய உணர்வு பிறமொழி பேசுவோருடைய தொடர்பினால் ஏற்படலாம். தாங்கள் பேசாத மொழியைப் பேசுகிற இன்னொரு சமுதாயத்திற்கு ஏற்படுவது இயற்கைச் சார்ந்த சூழல்தான். பிறமொழி பேசுபவர்கள் அயலராக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை.

திபேத்திய - பர்மன் மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த குக்கிமக்களுக்கு மொழி உணர்வு இருக்கிறது. அம்மலைநாட்டு மக்கள் சமவெளியில் வாழ்கிற மணிப்பூரிகளுடைய தொடர் பினாலும் பிற நாட்டு மக்களான நாகர்களுடைய தொடர்பினாலும் தங்கள் மொழியைப் பற்றிய உணர்வை வளர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொழியைப் பற்றிய நம்பிக்கைகளும், செவி வழிச் செய்திகளும் நாகர்களும் மணிப்பூரிகளும் அவர்களுக்கு அயலர் இல்லை. ஆனால், தமிழுக்கும் கிரேக்கத்துக்கும் இருந்த தொடர்பு வேறு வகையானது: நிலத்தாலும் நீராலும் பிரிந்து கிடந்த சமுதாயங்களுக்குள்ளே இருந்துகொண்டு கொடுப்பவை. அதனால் கிரேக்கர்களைப் பற்றியும், ரோமர்களைப் பற்றியும், அராபியர்களைப் பற்றியும் தமிழில் காணப்படுபவற்றை அயலர் தொடர்பு என்போம்.

இந்த மொழியைப் பற்றிய தன்னுணர்வு ஒரு சமுதாயத்துக்குள்ளே இருக்கிற பேச்சுவழக்கு வேறு பாட்டாலும், அவ்வேறுபாட்டை இனங்கண்டு சொல்லி உணர்வுகூடிய தன்மையாலும் ஏற்படலாம். அதாவது, தொல்காப்பியம் பேச்சுவழக்கிலே காணக்கூடிய வேறு பாட்டைச் சொல்லி, அவ்வேறு பாட்டை நிலப்பரப்பில் நிலைநிறுத்தவும் முயல்கிறது. அதாவது, வட்டாரம் தோறும் சிறுமூறுதல்களோடு பேசப்படும் மொழிகள் கிளைமொழிகள் எனப்படும். இவைகள் பேச்சுமொழியை ஆராய உதவுகின்றன. மேலும் இவைகள் பழந்தமிழ்ச் சொற்களை எந்த அளவிற்குப் பாதுகாத்து வருகின்றன என்பதையும் ஆராய்தல் இனம் பண்பாடு சார்ந்த மொழிக் கூறுகளாகும்.

“மொழியின் மூலம் அம்மொழி பேசும் மக்களின் பண்பாட்டை மொழியின் தோற்றத்தை ஆராய்ந்த அறிஞர்

ஆட்டோ யெஸ்பர்ஸன் என்பவர். மொழியானது முதன் முதலில் பாட்டாக இருந்திருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டு அதனைப் பாட்டு மொழிக் கொள்கை (The Lyrictheory) எனப் பெயரிட்டுள்ளார்.” தனிநபரின் எழுத்தைப் பற்றி பேசுதல் அதாவது மொழி நடையை ஆராய்தல் ஒரு மனிதன் பயன்படுத்தும் சொற்களும் பேசும் முறைகளும் தன் கருத்தை வெளியிடும் முறைகளும் சூழலின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றன. படைப்பில் பயன்படுத்தும் மொழி வழி அவன் வாழும் சமூகத்தின் போக்குகளை அறியலாம்.

பண்டைய கிரேக்கத்தில் வேறுபட்ட பேச்சு வழக்குகளை இனங்கண்டு கொண்டதும், பிறமொழித் தொடர்பும் மொழியை ஆராய்கிற முறை மைக்கும் இட்டுச் செல்வதைக் காணலாம். மனிதனுடைய அறிவுதான் - தன்னைப் பற்றியும், தன்னைச் சுற்றி இருக்கிற உலகைப்பற்றியும் துருவி ஆராய்கிற மனப்பாங்கு தான் - மேற்சொன்னவற்றிற்குக் காரணம். ஆனால் இந்த அறிவுமொழியை முழுக்க ஆராய் வதிலோ, மொழி இயலை உருவாக்குவதிலோ தான் முடியும்: முடிய வேண்டும். குக்கிகளும், நாகர்களும் மொழி உணர்வைத் தங்கள் கதைகளின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தி இருந்தாலும், மொழியை ஆராய்கிற கலை இல்லை, அல்லது வளரவில்லை என்பதை உணரலாம்.

பிறமொழித் தொடர்பு, பேச்சுவழக்கு வேறுபாடு முதலிய காரணங்களை விட்டுவிட்டுத் தன்னந்தனியாகத் தானாகவே, மொழி உணர்வு, மனிதர்களிடையே ஏற்படுகிறதா? அப்படி உள்ளாந்து எழுவதாக நிறுவப்பட முடியுமானால் அது, உள நூலுக்கும், உயிர் நூலுக்கும் பயன்படக்கூடிய ஆராய்ச்சியாக இருக்கும். ஆனால் இதுவரை தெரிந்திருக்கும் உண்மைகள் இதை ஒத்துக் கொள்வதாகத் தோன்றவில்லை. இந்திய மக்கட் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் கேட்கப்படுகிற உங்கள் தாய்மொழி என்ன என்கிற கேள்விக்கு வரும் பதில்கள் விந்தையானவை. டில்லியிலுள்ள ஒருவர் தன் தாய்மொழியைக் கள்ளர் என்று சொல்லியிருக்கிறார். செங்கல்பட்டில் சிலர் தங்கள் தாய்மொழியைக் குருவிக் காரன் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இவ்வகையில்

சாதிப்பெயர்களையும், மதங்களின் பெயர்களையும், பிறந்த இடங்களின் பெயர்களையும் பலர் தங்கள் தாய் மொழி என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பெயர்களை ஆராயும் போது எளிதாக இவை என்ன மொழியாக, என்ன மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வையாக இருக்கும் என்று உய்த்துணர முடியும். மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளுக்குப் பலர் பல வகையில் விளக்கமும் தந்துள்ளன.

மொழியியலார் கருத்துப்படி எல்லாக் கிளை மொழிகளும் ஒத்த மதிப்பு உடையவை ஆகும். எல்லாக் கிளைமொழிகளும் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளப் பயன்படும் கருவியாகும். ஆனால் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் எப்படி மக்கள் உயர்த்தப்பட்டவர்கள் என்றும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றும் கருதப்படுகின்றார்களோ அதுபோன்றே அவர்கள் பேசும் மொழியையும் கருதினார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பேசுகின்ற பேச்சை இழிசினர் வழக்கு என்று கூறினார்கள். கற்றறிந்தோர் பேசிய பேச்சினைச் சான்றோர் வழக்கு என்று கூறினார்கள். (1976:6)

இப்படியான மொழிச் சூழல் வகைப்பாட்டில் கருவி மொழியின் பயனாக்கத்தை முதன் முதல் சுட்டிக்காட்டியவர் ஸ்டீவர்ட் (Sterwart) ஆவார். அதாவது,

- பெரும்பான்மை மொழி (Major Language)
- சிறுபான்மை மொழி (Minor Language)
- சிறப்பு மொழி (Special Language)

சமய நம்பிக்கைகள், பிற மொழியாளரோடு தொடர்பு பேச்சு வழக்குகளில் வேறுபாடு முதலியவை, துருவிப் பார்க்கிற அறிவோடும். சூழ்நிலையை உணர்கிற பாங்கோடும் சேர்ந்து சில சமுதாயங்களில் மொழி எப்படி உருப்பெற்றது என்பது போன்ற ஊகங்களுக்கு வித்திட்டிருக்கின்றன. சைவர்கள் ஓம் என்ற மந்திரத்திலிருந்து மொழி தோன்றியது என்பார்கள். ஆதாம் - ஏவாள் கதைகளும் யூதர் இனத்தில் எடுத்துக் காட்டுக்கள் பெரும்பாலும் எல்லாச் சமுதாயங்களிலும் இருந்திருக்கின்றன என்றே சொல்லவேண்டும்.

குக்கி மக்கள் கடவுளால் தங்கள் மொழி தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதென்று நினைக்கிறார்கள். மேலும் தங்கள் மூதாதையின் முதுகில் எழுத்துக் களைக் கடவுள் எழுதினார் என்றும் நாக்களைப் போலவோ கண்ணுக் கருத்துமாக இல்லாததால் எழுத்துக்கள் தொலைந்துவிட்டன என்று நம்புகிறார்கள். தமிழர்களும் ஆதிசிவனே பேசிய மொழி தமிழ் மொழி என்று நம்பினார்கள். (இம்மத நம்பிக்கை இன்று பெருமதிப்புப் பெறுவதாகத் தெரியவில்லை.பத்தொன்பது மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் மொழி இயல் வளர்ச்சி அரசியலோடும் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியோடும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. பண்டையப் பெருமையை இனங்கண்டு கொண்டதும், தலை சிறந்த இலக்கியத்துக்கு உரிமை உள்ளவர்கள் என்ற உணர்வும் தமிழ்மொழி இயலைப் பெரிதும் வளர்த்தது: வேதப் பண்பாடு மற்றும் வடமொழிக் கலப்பை எதிர்க்கிற உணர்வும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்து முதல் மக்கள் தாங்கள் தான் என்ற உணர்வும் மொழி இயல் ஆராய்ச்சிகளை அரசியல் அரங்குக்கு இழுத்தது: அரசியல் அரங்கும் மொழி இயல் ஆராய்ச்சிகளை ஊக்கியது. இது மொழி இயல் வளர்கிற சூழ்நிலைகளுக்கு மற்றுமொரு எடுத்துக்காட்டு என்று மா.சு.திருமலை கட்டுரையின் வழி விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது. கலைக்கதிர் மலர்.22, செப்டம்பர் - 1970 இதழ்.9)

மொழியைப் பற்றிய ஊகங்கள் தொடக்கத்தில் தனித்தனி மொழிகளைப் பற்றியே இருந்தன. பண்டைய கிரேக்கத்தில் தத்துவ அறிஞர்கள் கிரேக்க மொழி யையே அலசினர். பழந்தமிழகத்திலும் தமிழே ஆராயும் மொழியாக இருந்தது. இப்படியான ஆராய்ச்சிகள் மொழியியல் வளர்ச்சிக்கு தொடக்கத்தில் உதவின.

மொழியியல் ஆராய்ச்சி ஒரு சமயத்திலே நல்ல இடம்பெற்ற பின்னால் பல்வேறு காரணங்கள் அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவி இருக்கின்றன. பத்தொன்பது மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழி இயல் வளர்ச்சியின் காரணங்களை முன்பே பார்த்தோம். அதுபோல இரண்டாம் உலகப்போர் அமெரிக்காவில் மொழி இயலை வளர்த்தது. உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் சென்ற அமெரிக்கப்படைகளுக்கு அந்நாட்டு மொழிகளையும் பண்பாட்டையும் கற்பிக்க வேண்டிய தேவையில் மொழி இயல் வளர்ந்தது. அதோடு கூற்றிலும் இருந்த விந்தையான சிவப்பு இந்தியர்களை ஆராய வேண்டுமென்கிற உணர்வும், முயற்சியும் நம் காலத்து மொழி இயலில் பெரிய புரட்சியையே ஏற்படுத்திவிட்டது. அது மிகப் பெரிய திருப்பமாகவும் அமைந்தது. இதைப் போலவே விடுதலை பெற்ற குடியேற்ற நாடுகளில் அவ்வாறு மொழிகளைப் பேண வேண்டும், போற்ற வேண்டும் என்கிற உணர்வும் அந்தந்த வட்டார மொழி இயல் ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவிக்கிறது. இவை

மொழிக்கும், மொழி இயலுக்கும் புறம்பே இருந்து வருகிற காரணங்கள். அதோடு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கமாக மணிப்பிரவாள இலக்கணமும் வடமொழிக் கவர்ச்சியும் குறையத் தொடங்கியது இன்னுமொரு எடுத்துக்காட்டு. ஆனால் மேலை நாட்டு மொழி இயலில் மாற்றம் நாடும் கருத்து தலைதூக்கி நிற்கிறதென்றே சொல்ல வேண்டும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பிய மொழி இயல் கலையின் குறைபாடுகளை உணர்ந்து, வரன் முறையான விளக்க மொழி இயலை அமெரிக்க அறிஞர்கள் நிலை நிறுத்தினார்கள். பேசுவதை விவரிக்க வேண்டுமே அல்லாமல் இப்படித்தான் பேச வேண்டும் என்று சொல்வது மொழி இயலின் கடமை அல்ல என்றார்கள். அவர்களுடைய ஆராய்ச்சிகளிலும், ஆராய்ச்சி முறைகளிலும், கொள்கைகளிலும் 1955 முதல் குறைபாடுகள் தெளிவாகத் தெரியத் தொடங்கின.

இவ்வாறு மொழி இயல் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் மொழி உணர்வைத் தருகின்ற சூழல்கள், மொழியியலை மலரச் செய்து வளர்க்கும் வெளிச் சூழல்கள் மற்றும் மொழி இயலுக்குள்ளே ஏற்படுத்தும் சூழல்களாகும்.

தமிழில் புதுமுகப் பயிற்சி, கல்லூரிக் கல்விமொழி தமிழ் - 1960 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 13 ஆம் தேதி ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளித்த நிதியமைச்சர் தமிழைக் கல்லூரிக் கல்வி மொழியாக்கும் திட்டம் என்ற சூழல்களும் பின்னால் உருவானவை.

ஒரு சமுதாயத்தில் வழக்கிலிருக்கும் மொழிக்கூறுகள் எந்தெந்த சமுதாயச் சூழலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை விளக்கும் பொழுது அம்மொழிக் கூறுகளின் சமுதாயச் சிறப்புகள் (Social Values) நமக்குத் தெரியவருகின்றன. இத்தகைய சிறப்புகளைப் பெற்றுள்ள மொழிக் கூறுகளைப் பற்றிய விளக்கத்தினைச் சமுதாய மொழியியல் விளக்கம் (Socio Linguistic description) நமக்குத் தருகிறது. மேலும் இவ்விளக்கங்கள் மொழிப்பயன்பாட்டில் தோன்றி யுள்ள, தோன்றி வரும் மாற்றங்களையும் அவற்றிற்கான காரணங்களையும் எடுத்துச் சொல்வதைக் காண் கிறோம். இவ்வாறு காலந்தோறும் மொழிகளில் தோன்றி வந்துள்ள மாற்றங்களை ஒப்பவைத்து நோக்கும் போது புதுமையாக்கமோ அல்லது புதுமையாதிக்கமோ அப்படி ஒன்றும் புதிய சூழல் சார்ந்த கோட்பாடு அல்ல என்பதை நம்மால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மொழிகளிடையே நிகழும் பரிமாற்றம், மொழி என்பது அடிப்படையில் தகவல் தொடர்புச் சாதனம்தான். என்றாலும், அது வளர்ந்த சூழலே அதன் தன்மையைத் தீர்மானிக்கிறது என்பதால் அது சமூக வரலாற்றுக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய பண்பாட்டுச் சாதனமாக விளங்குகிறது.

நிறைவாக

- மக்கள் வாழும் இடம், மொழி, சூழல் ஆகியவற்றால் அவர்கள் வேறுபடுகின்றனர். அவர்கள் ஓரினமாக, சமுதாய மாக வாழும் போது அந்த சமுதாயத் திற்கேற்ற பழக்க வழக்கங்கள் - மரபு முறைகள் - கலை வடிவங்கள் - தத்துவங்கள் ஆகியன தோன்றி தனித்தனி வாழ்வியல் கூறுகளாக அச்சமுதாயத்தை வாழையடி வாழையாக வழி நடத்துகின்ற பாங்கினை அறியலாம்.
- மொழியை சூழலின் அடிப்படையில் அடிநிலை மொழி - எந்திர மொழி (Low Level Language) உயர்நிலை மொழி (High Level Language) எனப் பிரிப்பர்.
- ஒரு மொழியைச் சேர்ந்த வட்டார, தொழில், சமுதாயக் கிளை மொழிகள் அல்லது பேச்சுமொழிகள் பற்றிய

ஆய்வுகளை விளங்கிக் கொள்ளுதல்.

- மொழியையும், சமுதாயத்தையும் இணைத்துப் பார்ப்பதில் பெருமிதம் கொள்பவர். மட்டுமல்லாமல் மொழி எப்படி அம்மக்களைச் சார்ந்து வழங்குகிறது என்பதை அறிதல்.
- மொழியியல் ஆய்வு அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் இருந்தாலும் கூட மிகவும் எளிய முறையில் எல்லோரும் புரிந்துக் கொள்ளும் தன்மையில் அமைந்துள்ளன. (அதாவது, குழந்தை, பாமர மக்கள்)
- சமய நோக்கில் காணும் பொழுது அவற்றை முதன்மையாகக் கொண்டு செயல்படும் மந்திரச் சொல்லே முதன்மை யான மொழி என சொல்வதை உணரலாம்.

துணைநின்றவை

- [1] சண்முகம்,செ.வை., மொழி வளர்ச்சியும் மொழி உணர்வும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை,1989.
- [2] சண்முகம், செ.வை., மொழி ஆய்வு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்,2005.

- [3] சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் (பரிதிமாற் கலைஞர்), தமிழ் மொழியின் வரலாறு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,2010.
- [4] மணிவேலுப்பிள்ளை., மொழியினால் அமைந்த வீடு, அன்னம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், முதற்பதிப்பு, 2004.
- [5] வரதராசன்.மு., மொழி வரலாறு, பாரி நிலையம், சென்னை,2005.
- [6] கிருட்டினன்,ப., தமிழ் நூல்களில் தமிழ் மொழி தமிழ் இனம் தமிழ் நாடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,1980.
- [7] சுந்தரேசன்.துரை., தமிழ் ஆட்சி மொழி ஒரு வரலாற்று நோக்கு. 1960 – 65, சங்கம், தணிகை, 135, சாந்தி நகர், குரோம்பேட்டை, சென்னை, 1995.
- [8] கலைச்செல்வன்., தமிழில் வழக்குகள், ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ், நாகர்கோவில், 1976.
- [9] பூபதி, எஸ்., தமிழ்நாட்டின் மொழிச் சூழல், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 1998.
- [10] கலைக்கதிர் மலர்.22, செப்டம்பர் - 1970 இதழ்.9)